

Yara Magazine

Bedrijfskrant van Yara Sluiskil en Vlaardingen B.V.

Knowledge grows

In dit nummer:

- Een Ureum avontuur in Canada
- Van stoom naar elektriciteit
- Het warehouse als logistiek hart

Verschijnt viermaal per jaar | Nr. 462 oktober 2023

Voorwoord

Beste collega's,

Nu de zomer tot een einde is gekomen en de herfst zijn intrede doet met vallende bladeren, ligt het derde personeelsblad van 2023 voor je klaar. Dit magazine staat boordevol interessante artikelen die in het teken staan van de toekomst van Sluiskil.

Een van de meest opvallende stukken betreft het artikel van Yordi en Ferdinand over de nieuwe elektrische motor. Deze investering legt de basis voor onze toekomstige overstap naar hernieuwbare energiebronnen en het is een uitstekend voorbeeld van de vele projecten die momenteel op ons terrein worden uitgevoerd, gericht op onze duurzame visie. We realiseren ons maar al te goed dat we dit niet alleen kunnen verwezenlijken en daarom zijn we dankbaar voor onze toegewijde contractors en leveranciers. Hun betrokkenheid bleek ook tijdens de leveranciersmiddag, waar ze in grote getallen aanwezig waren.

*Michael Schlaug,
Algemeen
directeur
Sluiskil*

Meer dan woorden

Onze organisatie wordt vaak omschreven als een hechte familie, en dit gaat verder dan alleen woorden. Mooi om te lezen in het artikel 'Zo vader, zo zoon' hoe plezier in het werk wordt doorgegeven aan de volgende generaties. Het verhaal van Nikolaj brengt me persoonlijk terug naar mijn tijd in Canada. Het is van onschatbare waarde om ervaring op te doen op verschillende locaties en het is veel waard dat Yara kansen biedt om eens een uitstap te maken. Jaren geleden liep ik zelf rond op het terrein in Sluiskil als Engineer. Sindsdien heb ik op verschillende andere locaties gewerkt, waaronder Belle-Plaine, waar Nikolaj momenteel zijn bijdrage levert.

Hoewel de overstap van Yara Belle-Plaine terug naar Yara Sluiskil destijds niet zo groot leek, bleek het toch een bijzondere reis. In februari 2018 begon ik aan dit avontuur. Bijna zes jaar later start ik met een nieuwe functie. Vanaf 1 november zal ik de rol van Country Leader in Nederland op me nemen en tevens projectverantwoordelijke worden voor het CCS-project. Dit betekent niet dat ik Sluiskil verlaat, maar dat ik in een andere hoedanigheid betrokken zal zijn.

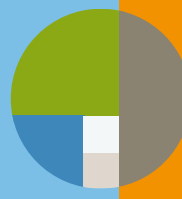
Dit is tevens mijn laatste voorwoord in het Yara Magazine. Via deze weg wil ik iedereen bedanken voor de fantastische en leerzame jaren in deze functie, waar ik met trots op terugkijk.

Veel leesplezier,
Michael Schlaug

“ Een fabriek wordt gemaakt door de mensen die er werken, dat is nu duidelijker dan ooit, terwijl we bezig zijn met de voorbereidingen voor de sluiting van de WSNPK-fabriek in Vlaardingen. Onze collega's zetten elke dag de wekker om hun beste beentje voor te zetten voor de fabriek. Een voorbeeld hiervan is Sjaak Ram, die deze locatie in ruim 45 jaar heeft zien veranderen. Het is prachtig om daar meer over te lezen!

Willem Westerhuis

Het warehouse als logistiek hart

Stel je het magazijn voor als een drukke hoofdstraat waar het goederenverkeer van Yara doorheen raast. Hier krijgen alle bestellingen een tijdelijk thuis, voordat ze hun weg naar hun eindbestemming vervolgen. Als heuse verkeersleiders zorgen Marty Dobbelaar en Michael Vink ervoor dat alles soepel blijft bewegen.

Michael staat vandaag bij de goederenontvangst. De chauffeur die zich bij hem meldt wordt vriendelijk te woord gestaan en hij rondt nog snel wat zaken af, voordat we aan het interview starten. Marty lijkt de rust zelve. Met een schat aan magazijnervaring kwam hij via bekenden terecht bij Yara. Eerst via een uitzendbureau. Toen er een interne vacature vrij kwam zag hij zijn kans schoon. Hij groeide op met een vrachtwagenchauffeur als vader, wat zijn liefde voor logistiek en magazijnwerk aanwakkerde. “Toen ik mijn vrachtwagenrijbewijs helaas niet haalde, kwam ik terecht in het magazijn bij Rentex, een wasserij in Hulst. Sindsdien ben ik dit werk altijd blijven doen, voor verschillende werkgevers.”

Michael is geschoold elektromonteur. Hij werkte in een houtzagerij achter de machine. “Ze hadden iemand nodig die zo nu en dan op de heftruck wilde rijden. Dat werd uiteindelijk werken in het magazijn en zo heb ik bij meerdere bedrijven intern geleerd wat het logistieke vak inhoudt.” Ook hij startte- op enkele dagen na gelijktijdig met Marty- eerst via een uitzendbureau en kwam in dienst bij Yara nadat er een vacature vrijkwam.

‘Is het al binnen?’

Van pennen voor het hoofdbureau tot afsluiters voor een onderhoudsstop; alles komt binnen via het warehouse. Elke doos, elk item, heeft zijn eigen bestemming. Het is aan het negenkoppige team om ervoor te zorgen dat alles op de juiste plek terecht komt. “De aangeleverde materialen worden zorgvuldig gecontroleerd en ingevoerd in het systeem. Sommige items vereisen een keuring of certificering voordat ze kunnen worden uitgegeven. Kritische componenten hebben we op voorraad staan. De grote stukken slaan we op in een van de andere magazijnen”, legt Michael uit.

Marty knikt instemmend. “Elke dag is anders, wij zijn hier allemaal breed inzetbaar. De ene dag ben je orderpicker, de andere dag chauffeur. Net nog heb ik twee motoren ingeladen, die gaan voor revisie op transport. Eentje van 8,5 ton en een van 7 ton. Dan zit de vrachtwagen wel vol.

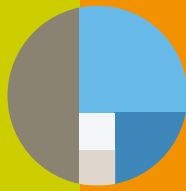
Qua vloeroppervlakte is het soms behelpen. Bij de afdeling Verlading is er een bovenloopkraan beschikbaar die 12 ton kan hebben, dus de grote stukken stockeren we in het magazijn daar. In totaal hebben we zes magazijnen, waarvan drie op site. Idealiter heb je alles op een centrale plek bij elkaar, een nieuw warehouse staat nog op ons verlanglijstje.”

Tot slot, wat maakt het werk nou zo leuk? Marty heeft zijn antwoord gelijk klaar. “Dat iedereen elkaar helpt hier. We zijn één bedrijf en dat merk je aan alles. We doen het samen, op welke afdeling je ook zit.” Michael denkt iets langer na, hij weegt zijn woorden zorgvuldig af: “Dat er ook ruimte is om jezelf te zijn. Privé heb ik in mijn gezin op gezondheidsvlak flink wat te stellen gehad. Je werk is belangrijk, maar uiteindelijk gaat je gezin voor. Het mooie aan Yara is dat daar begrip voor is.”

Marty
Dobbelaar

Michael
Vink

Van stoom naar elektriciteit

In een tijd waarin duurzaamheid en energie-efficiëntie centraal staan, heeft Yara een indrukwekkende stap gezet door middel van het CR-160 project. Door een bestaande stoomturbine om te bouwen naar een elektrische motor benadrukt Yara haar voortvarende aanpak in het streven naar duurzame bedrijfsvoering. Hierdoor wordt het voor de fabriek eenvoudiger om over te schakelen op hernieuwbare energiebronnen, zoals wind- of zonne-energie om zo de elektrische motor aan te drijven. Ferdinand van Balen en Yordi de Gardeijn waren nauw betrokken bij de realisatie.

Investing in een betere toekomst

Ferdinand: “De klimaatroadmap van Yara Sluiskil omvat een aantal elektrificatie projecten, waarvan dit project er één is. Het project zorgt voor een energie en CO₂ besparing; doordat het stoomverbruik van de site daalt, moet er minder worden gestookt in de stoomketels. Voor de aandrijving van de CR-160 was een 4 megawatt elektromotor nodig en dat is een flinke investering. Yara heeft voor dit project subsidie ontvangen, wat de doorslag heeft gegeven om dit project uit te voeren. Uiteindelijk komen deze aanpassingen neer op een besparing van bruto 13.000 ton CO₂ per jaar door minder stoomproductie op ketels. Dat is het equivalent van de CO₂-voetafdruk van bijna 1,5 keer de huishoudens van Sluiskil.”

Vorbereiding

“Een dergelijk traject vergt veel voorbereiding. Samen met mijn collega Tjade de Haay was ik verantwoordelijk voor de organisatorische kant: het

voorbereiden en het regelen van de vergunningen en de algemene planning. Elke dinsdag en donderdag zaten we samen met het volledige team om af te stemmen. Die korte lijntjes waren erg belangrijk, want we hadden een strakke planning”, aldus Ferdinand. Yordi vult aan: “De praktische kant nam ik voor mijn rekening. Door goed overleg hebben we een strakke, maar realistische planning kunnen maken. De werkzaamheden moesten relatief snel, maar bovenal ook veilig uitgevoerd worden. Er moest gesloopt worden rondom leidingen die in bedrijf waren, daar zit wel een risico aan verbonden. Het was mijn taak om ervoor te zorgen dat de machine en de daaraan verbonden delen werden veiliggesteld. Na sloopwerk werd de nieuwe elektrische motor geplaatst, die meer dan 10 ton weegt. Vooral het precieze uitlijnen van de compressor was daardoor een uitdaging.”

Koelkast van de fabriek

Yordi: “Deze stoomturbine was verantwoordelijk voor de aandrijving

Yordi de Gardeijn

Ferdinand van Balen

Elektromotor

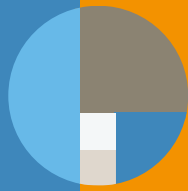
van de compressor, genaamd CR-160, die de middendruk op het juiste peil hield. Deze hoort op 1,8 bar te staan, 1,9 bar is al kritiek. Er is dus maar een hele kleine veilige marge. De hele site van Yara Sluiskil is hieraan verbonden. Het systeem werkt als een soort koelkast voor de fabrieken. Wanneer deze compressor stil komt te liggen heeft dat dus een enorme impact". Ferdinand vervolgt: "In de winter is het systeem minder belast door de lage buitentemperatuur, daarom moest het ombouwen gebeuren in de wintermaanden. Als we vertraging zouden oplopen dan hadden we het project weer een jaar moeten uitstellen. Dat zou kostentechnisch rampzalig zijn geweest."

Testfase

Yordi: "Na de plaatsing van de motor werd alles netjes aangesloten. Niet alleen van de elektromotor zelf, maar ook de bekabeling ernaartoe en de randapparatuur, waar onze collega Tristan van Overmeeren verantwoordelijk voor was. Met deze randapparatuur kunnen

we onder andere temperatuur, druk, trilling en verschuivingsmetingen doen. Na het aansluiten moest het systeem nog getest worden. Dat moest live gebeuren. Een flinke uitdaging want de systeemdruk moest op die 1,8 bar blijven staan. Onze operators hadden hier geen invloed op. ABB, de producent van de motor, zat aan de knoppen. Ferdinand en ik hadden wel continu contact met de mensen van ABB via portofoons om te overleggen." Ferdinand: "Er moest goed samengewerkt worden. Vanuit de voorwaarden van ABB werd gesteld dat de motor in positie op full load getest moest worden. Maar omdat dit zo'n cruciaal onderdeel is voor de functionaliteit van de fabrieken, was het maar de vraag of dat wel kon. Gelukkig zijn we samen tot een compromis gekomen voor de testprocedure. Nu plukken we daar de vruchten van: de middendruk is veel betrouwbaarder geworden en de regeling gaat een stuk sneller."

“ De korte lijntjes waren erg belangrijk, want we hadden een strakke planning.

Van Sluiskil tot Saskatchewan: een Ureum avontuur in Canada

Wat krijg je als je een Proces Engineer uit Sluiskil in de prairieprovincie Saskatchewan (Canada) zet? Het klinkt als het begin van een flauwe mop, maar voor Nikolaj d’Hooghe is het een droom die werkelijkheid wordt. Zijn ambitie om internationale ervaring op te doen bracht hem naar de Yara-site in Belle Plaine, waar hij sinds mei aan een tijdelijk project werkt in de ureumfabriek.

Van het historische Hulst naar het platteland in Canada, dat is nogal een overstap?

“Ja en nee. Als vrijgezel heb ik niets om naar om te kijken. Het mooie is dat het een relatief korte periode betreft. Eind 2023 loopt dit project af. Mijn ‘oude’ job in Sluiskil wacht in de tussentijd op mij, met mijn voetbalmaten van HVV’24 uit Hulst heb ik nog goed contact en de kerst vier ik gewoon thuis in Hulst. Het voelt dus als een veilige try-out.”

Wat hoopte je te leren in Canada?

“Op persoonlijk vlak was ik erg benieuwd hoe ik om zou gaan met deze verandering. Hoe flexibel ben je nu echt als je alleen in een vreemd land wordt neergezet? En dan heb je nog het vakinhoudelijke aspect. In Sluiskil kan ik altijd terugvallen op twee ervaren engineers. Hier ben ik op engineeringvlak de meest ervaren persoon en moet ik de ideeën van anderen toetsen. Ik dacht daar klaar voor te zijn, maar dat moest de praktijk nog uitwijzen. De afgelopen maanden heb ik mogen groeien in die rol en meer zelfvertrouwen gekregen. Die ervaring neem ik terug mee naar huis.”

Kun je iets vertellen over het project waar je aan werkt?

“Ik heb hier twee belangrijke taken. Het opleiden van een nieuwe collega in de ureumfabriek en het uitvoeren van een cruciale planttest om de conditie van de fabriek te verbeteren. Om de huidige status van de fabriek zo goed mogelijk in kaart te brengen verzamelen we data met behulp van metingen in de fabriek, analyses in het laboratorium en een online simulatietool. Dit vormt de basis voor het ontwerp van een nieuwe hogedruk CO₂-stripper. Dat is een kritisch apparaat binnen het ureumproductieproces, waarmee we het corrosieprobleem en andere bottlenecks in de toekomst kunnen voorkomen. In de ureumfabriek in Sluiskil hebben we in 2022 een

soortgelijke vervanging gedaan. De ervaringen en kennis die we daar hebben opgedaan komen hier goed van pas. Yara Sluiskil is weliswaar groter dan deze locatie hier, maar de technologie voor de ureumproductie is in de basis hetzelfde. Het grote verschil? Deze plant is 20 jaar ouder en heeft in die tijd meerdere revamp projecten ondergaan waarin een hoop extra apparaten zijn toegevoegd aan de fabriek.”

Hoe is het ‘aarden’ op een wildvreemde plek je bevallen?

“Bijzonder goed. En dat begon al bij het voortraject. Het lokale HR-team in Canada regelde mijn huisvesting, een werkvisum en een bedrijfsauto. Ik woon in de stad Regina, qua grootte vergelijkbaar met Eindhoven. Men is hier vriendelijk en sociaal. Om mensen te leren kennen ben ik gestart met CrossFit, een sport die hier heel populair is. In september deed ik mee aan een Obstacle run met dertig mensen die ik tot drie maanden geleden nog niet kende. Heel leuk om mee te maken!”

Op welk vlak is het in Canada echt anders dan in Nederland?

“Het grootste verschil is het verkeer! Mijn eerste roadtrip was een reis van zeven uur naar Calgary, zo’n 80 kilometer van de Rocky Mountains. Onderweg ben ik uren niemand tegengekomen. En de auto’s zijn gigantisch. Voor Nederlandse begrippen heb ik een bovengemiddeld voertuig. Toch moet ik in de parkeergarage bij mijn appartement helemaal naar beneden rijden, want daar staan de kleine voertuigen.”

Wat is het eerste dat je doet als je thuis komt?

“Een koopwoning vinden in de omgeving van Hulst. Want, dat ik daar ga wonen dat ligt ook na dit avontuur vast. Dichtbij mijn vrienden en familie.”

Zo vader, zo zoons

De open cultuur, de groeimogelijkheden en natuurlijk de collega's. Dat zijn de redenen waarom je kiest voor een baan bij Yara. Tenminste, als je het de familie Eggermont vraagt. Vader Ronald is voor velen een bekend gezicht als beveiligingsbeambte bij de hoofdingang, zoon Raymon werkt als gatekeeper op de Centrale Salpeterzuur en zoon Sonny als Productiecoördinator bij de Reforming-D/E. Bij elkaar opgeteld 60 dienstjaren en het einde is nog niet in zicht!

Als je terugkijkt in de tijd, had je dan kunnen voorspellen dat je bij Yara terecht zou komen?

Sonny: "Nee, we kenden het bedrijf natuurlijk via mijn vader, maar uiteindelijk moet je het zelf ervaren. De stageperiode is bepalend geweest. Bij hoge uitzondering heb ik hier zelfs twee keer stage mogen lopen."

Raymon: "Toen ik in 2009 stage kwam lopen was de markt nog niet zo goed voor technneuten. Eigenlijk was je blij dat je een plekje vond en hoopte je dat je daar kon blijven hangen. Ik heb ook bij andere bedrijven stage gelopen, maar hier voelde het gelijk goed."

Ronald: "De geschiedenis herhaalt zich, want ook mijn vader heeft hier vroeger nog gewerkt. Als kind was ik ervan overtuigd dat ik dat in elk geval nooit ging doen. Ruim 42 jaar later zit ik hier nog. En met veel plezier."

Hoe zou je de sfeer bij Yara omschrijven?

Ronald: "Zeer sociaal, Yara staat voor haar werknemers. Het was altijd een familiebedrijf en dat zit er nog steeds in. Er zijn wel meer zoons, dochters of gezinsleden die hier samen werken. Bij ons zijn het er toevallig een paar meer."

Als je een superkracht zou kunnen kiezen die heel goed van pas zou komen tijdens je werk, welke zou dat dan zijn?

Sonny: "In de toekomst kunnen kijken, zodat ik storingen kan voorspellen en zelfs kan voorkomen. Die superkracht zou ook goed van pas komen bij het bepalen van het juiste moment om gas in te kopen."

Raymon: "De tijd stil kunnen zetten, zodat ik meer uren in een dag heb voor mijn werk en het klussen in mijn tuin. Ik kom altijd tijd tekort."

Ronald: "Aan de poort kan het soms heel hectisch zijn en je wilt iedereen tegelijk kunnen helpen. Sneller kunnen werken en meerdere dingen tegelijk kunnen doen lijkt mij daarom heel handig. Telt dat ook als superkracht?"

Wie praat er het meeste over werk?

Sonny: "Dat doen we allemaal wel. Mijn broer en ik delen daarnaast nog een aantal interesses, zoals koi karpers en onze club Ajax. Ja, ook nu ze het wat minder goed doen. In voor- en tegenspoed."

Een vraag voor Raymon en Sonny; wat is het beste advies dat je ooit van je vader hebt gekregen?

Raymon: "Het beste advies was om mijn school af te maken, ook al was dat niet altijd mijn ding. Het heeft me wel gebracht waar ik nu ben."

Sonny: "Hij heeft ons altijd op het hart gedrukt om iets te gaan doen waar je gelukkig van wordt. Je moet je hele leven nog werken, kies dus iets wat echt bij je past. Dat is het allerbelangrijkste."

En Ronald, waar ben jij als vader nu echt trots op?

Ronald: "Ik ben ontzettend trots op mijn zoons en wat ze hebben bereikt, zowel in hun werk als in hun persoonlijke leven. Ze hebben zich goed ontwikkeld, doen werk waar ze blij van worden en hebben allebei een prachtig gezin. Meer kun je niet wensen als ouder."

*Ronald | 60 jaar | Werkzaam bij Yara sinds 1981 |
Beveiligingsbeambte sinds 2010, hiervoor werkzaam
op meerdere Reformingfabrieken | Twee zoons en
stiefdochter Catherine van 17 jaar*

*Sonny | 33 jaar | Werkzaam bij Yara sinds 2010 |
Productiecoördinator Reforming-D/E | Heeft
een zoon van 14 maanden genaamd Mason*

*Raymon | 35 jaar | Werkzaam bij Yara
sinds 2009 | Gatekeeper CES |
Heeft twee dochters: Lieke
van 2,5 en Fenna van 5 jaar*

Ronald

Raymon

De man achter de machines: Sjaak Ram

Gemiddeld genomen wisselen Nederlanders elke negen jaar van baan. Slechts weinigen kunnen zeggen dat ze hun 45-jarig jubileum vieren bij hun werkgever, maar de 62-jarige Sjaak Ram is zo iemand. Als een van de doorgewinterde collega's bij Yara Vlaardingen zet hij zich nog elke dag met veel plezier in. Zelfs nu zijn pensioen in zicht komt.

“Op mijn vijftiende zette ik mijn eerste stappen binnen in Yara Vlaardingen, dat destijds nog Windmill heette. Het was mijn vader die mij meenam om wat extra zakgeld te verdienen voor de vakantie. Daar begon het met kleine klusjes op de Meet- en regelafdeling. Niet veel later startte mijn officiële loopbaan met een werk-leertraject. Ik weet nog hoe mijn baas mij naar Rotterdam-Zuid bracht, waar ik mijn eerste dag in de schoolbanken doorbracht. In de daaropvolgende jaren volgden er nog verschillende opleidingen die met succes werden afgerond.”

Yara Vlaardingen: toen en nu

“Natuurlijk is er veel veranderd in de tussentijd. Fabrieken zijn afgebroken en vernieuwd en er hebben verschillende overnames plaatsgevonden. In 2002 werd het bedrijf overgenomen door Nu3, waarbij we voor 50% Yara eigendom werden. Dat bleef zo tot 2012, toen we weer volledig Yara werden.

Toen ik hier begon werkten er zeker 800 mensen, dat aantal is geleidelijk afgenomen. Hoe minder mensen, hoe meer disciplines er gebundeld worden. In totaal heb ik 12 reorganisaties meegemaakt. Uiteindelijk zijn we met vier monteurs overgebleven. Wij voeren alle werkzaamheden uit op het gebied van instrumentatie, zowel mechanisch als elektrisch. Alles waar een draadje, slangetje of boutje aan zit repareren wij. Dat is wezenlijk anders dan in Sluiskil. Daar zijn er verschillende

afdelingen met ieder hun eigen specialisatie. Ik vind het leuk dat wij alle onderhoudswerkzaamheden uit mogen voeren, want geen dag is hetzelfde. We hebben te maken met gepland onderhoud en zo nu en dan zijn er ook storingen die zo snel mogelijk opgelost moeten worden. Ik word geregeld aan mijn mouw getrokken door collega's die ondersteuning nodig hebben.

Zelf word ik blij van schakel- en besturingstechniek. De opzakkmachines, die alle zakken automatisch vullen, wegen en dichtsealen, waren mijn kindjes. Ik kon ze met mijn ogen dicht repareren. Het onderhoud valt nog steeds onder mijn takenpakket. Ze zijn inmiddels zo gemoderniseerd dat dat geen dagelijks werk meer vraagt.”

Het einde van een tijdperk

“Vlaardingen is de stad waar ik mijn hele leven gewoond heb. Al bijna 40 jaar ben ik gelukkig getrouwd met Gerrie. Samen hebben we twee geweldige dochters en twee schattige kleinkinderen. In april 2025 zwaai ik af bij Yara, nog voor de pensioengerechtigde leeftijd. De collega's ga ik missen, vooral het dollen onderling. Maar de vrije tijd die ervoor terug komt is ook wat waard. Lekker fietsen, klussen bij de voetbalvereniging en leuke dingen doen met mijn kleinkinderen.

De jongere generatie wil ik aanmoedigen om in zichzelf te investeren door scholing, zeker omdat die kansen er zijn bij Yara. En als tweede: werk is belangrijk, maar je gezondheid gaat boven alles!”

Sjaak Ram

Personalia

 1 Juli Hasan Khavarian, Ureum	 1 Juli Wouter Schipper, Ureum	 1 Juli Kenan Gunes, Onderhoud NU	 1 Juli Jeffrey Lauret, Onderhoud Werkplaats en Verlading	 1 augustus Dimitri van den Kieboom, Onderhoud NU	 1 augustus Tim de Maertelaere, Logistieke Dienst en Verlading	 1 augustus Thijs Acke, Logistieke Dienst en Verlading	 1 augustus Sander de Kort, CES	 1 augustus Koen Willaert, Onderhoud Werkplaats en verlading
 1 september Laura Lott Bothrel, Ammoniak	 1 september Jelle Patijn, Nitraat	 1 september Alan Moes, HESQ	 1 september Niek Sturm, Onderhoud Werkplaats en Verlading	 1 september Ferdinand Vader, Onderhoud Ammoniak	 1 september Joost Jansen Verplanke, Onderhoud Werk- plaats en Verlading	 1 september Damien Dieleman, Business Support	 1 september Dylan Pieters, Onderhoud Ammoniak	 1 september Ilonka Steenbakker, Onderhoud
 1 september Erik Dieleman, Logistieke Dienst en Verlading	 1 september Yannick Beterams, Logistieke Dienst en Verlading	 1 september Dylan Vols, Nitrogen Product & Process Development	 1 november Arie Maas Nitraat	 1 Juli Nelja Shmykova, Supply & Planning	 1 augustus Veneta Andersen, Supply & Planning	 1 september Giannis Kalogiannidis, Digital Solutions		

Geboorte

31 juli 2023

Jaylin Severin Karreman

Dochter van Stijn Karreman en Nicolette Geene

50 jarig huwelijk

19 oktober 2023

Frans en Nel Dieleman

 In dienst Sluiskil

 In dienst Vlaardingen

 Jubilarissen 25 jaar

 Jubilarissen 40 jaar

 Jubilarissen 45 jaar

Wanneer u het op prijs stelt om geboortes, huwelijksjubilea en overlijdens in dit magazine te vermelden mail ons dan via redacteyaramagazine@yara.com.

Out with the old, in with the new

In het vorige Yara magazine heb je kunnen lezen dat de Personeelsstichting Yara, voorheen bekend als Recreatief Cultureel Fonds (RCF), een nieuw jasje krijgt. Met trots presenteren we hierbij het nieuwe logo. Een eigentijds ontwerp, dat weergeeft waar de Personeelsstichting voor staat.

Ook de statuten, die dateren uit 1973, zijn grondig herzien om in overeenstemming te zijn met de huidige wettelijke voorschriften. Het volgende aandachtspunt betreft de website, waar momenteel hard aan wordt gewerkt. In de december-editie van dit blad zullen we je uitgebreid informeren over de ontwikkelingen.

Knowledge grows

Personeelsstichting

4 symbolen, 1 personeelsstichting.

De personeelsstichting van Yara staat voor ✨ samen plezier maken, 🌱 duurzaamheid, ➡️ samen stappen zetten, groeien en 🎯 verbondenheid

Terugblik leveranciersdag

'Responsibly feed the world and protect the planet', dat kan je niet alleen. Yara's leveranciers, partners en contractors zijn daarbij een onmisbare schakel. In navolging op de succesvolle bijeenkomst van vorig jaar werd op 12 september de jaarlijkse leveranciersdag georganiseerd.

In de Yara-zaal van het Scheldetheater verzamelden zich ruim 150 deelnemers.

Er werd uitvoerig stilgestaan bij de aankomende Turnarounds van 2024, een onderwerp dat het merendeel van de aanwezigen raakt. Vervolgens werd de stap gemaakt naar de agronomie. Door boeren te ondersteunen bij het behalen van optimale oogstopbrengsten met minimaal gebruik van nutriënten levert Yara een bijdrage aan duurzame voedselvoorziening voor iedereen. Termen als 'strooibeeld' en 'meer oogst van het veld met minder stikstof' passeerden de revue. Een eye-opener voor velen, zelfs voor diegene die als externe partij al jaren werkzaam zijn op de fabriek.

Maatwerkafspraken

Yara Sluiskil wil op korte termijn de CO₂-uitstoot van haar fabrieken verder reduceren met 1,5 Mton en tekende daarvoor recent een intentieverklaring met de overheid. Samen willen zij tot maatwerkafspraken komen om deze ambitie te versnellen. Het nut en de noodzaak van dit initiatief kwam uitvoerig aan bod. Net als thema's zoals veiligheid, inclusiviteit en kwaliteit. Net toen de temperatuur in de zaal tropische vormen begon aan te nemen werd de dag afgesloten met een scherpe analyse over de huidige klimaatdoelen en de bijbehorende uitdagingen. En zo startte de afsluitende borrel met voldoende gesprekstof voor de aanwezigen.

Colofon

Yara Magazine is het personeelsblad van Yara Sluiskil B.V., Industrieweg 10 4541 HJ Sluiskil

Yara Vlaardingen B.V.
Zevenmanshaven Oost 67
3133 CA Vlaardingen

Realisatie, opmaak en druk
Ideeënfabriek van Pieters, Groede

Redactiecommissie

Ousmane Amadou, Marianne Chapelier, Ellen Cocquyt, Paul Van Elslande, Robert van Gaalen, Ramona van den Hemel, Johan Van Den Hende, Jasmijn Houmes, Michèle Koch, Harold Verhelst, Ivar de Visser, Sofie Vienne, Tristian van den Bergen, Gijsbrecht Gunter en Evelien de Visser.

Eindredactie

Gijsbrecht Gunter en Michèle Koch

Indien u geen prijs stelt op ontvangst van Yara Magazine, gelieve dit te melden via het tel.nr.: +31 (0)115 474 155 of via info.yara.sluiskil@yara.com.